



การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็นเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัว เพื่อให้ทราบรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิจัย โดยเสนอข้อมูลแยกตามสภาพทางครอบครัว เพศ วุฒิ อายุ และระยะเวลาที่ทำการสอน โดยวิธีหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครู

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้อิงของครูเป็นรายข้อและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานของครู ระหว่างครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาที่ทำหน้าที่บริหารและสอน กับครูที่ทำหน้าที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว และครูที่สอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ โดยใช้วิธี t-test

2.2 เปรียบเทียบขวัญในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมของครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาที่ทำหน้าที่บริหารและสอน กับครูที่ทำหน้าที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

2.3 เปรียบเทียบขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาที่ทำหน้าที่สอนวิชาชีพและวิชาสามัญ

2.4 แสดงถึงระดับคะแนนเฉลี่ยขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาเป็นรายปัจจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนและนำมาใช้ในการวิเคราะห์จำนวนทั้งสิ้น 583 คน จำแนกได้ตามตารางที่ 5-9

ตารางที่ 2

จำนวนผู้บริหารและสอนแยกตามสภาพของทางครอบครัวและเพศ

สภาพทาง ครอบครัว	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	11	14.77	21	27.63	32	42.10
สมรส	35	46.05	9	11.85	44	57.90
หม้าย	—	—	—	—	—	—
รวม	46	60.52	30	39.48	76	100.00

จากตารางที่ 2 ผู้บริหารที่เป็นเพศชาย จะมีจำนวนมากกว่าผู้บริหารที่เป็นเพศหญิง โดยมีผู้บริหารชายร้อยละ 60.52 และผู้บริหารหญิงมีร้อยละ 39.48 จากจำนวนผู้บริหารทั้งหมด 76 คน และผู้บริหารทั้งสองเพศส่วนใหญ่สมรสแล้ว โดยมีผู้บริหารที่สมรสแล้ว 44 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 ส่วนผู้บริหารที่ยังเป็นโสดมี 32 คน คิดเป็นร้อยละ 42.10

ศูนย์จักษุวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3

จำนวนครูโรงเรียนราษฎร์แยกตามเพศและสถานภาพทางครอบครัว

สถานภาพ ครอบครัว	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	179	30.70	178	30.53	357	61.23
สมรส	139	23.83	77	13.21	216	37.05
หม้าย	3	0.52	7	1.20	10	1.72
รวม	321	55.06	262	44.94	583	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนครูผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศและสถานภาพทางครอบครัว ปรากฏว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นชาย มีจำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 55.06 เป็นหญิงจำนวน 262 คน เป็นเป็นร้อยละ 44.94 และครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นโสด โดยมีจำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 61.23 ผู้ตอบแบบสอบถามที่สมรสแล้ว มีจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 37.05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นหม้าย มีจำนวนเพียง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.72

ตารางที่ 4

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแยกตามวุฒิ

วุฒิผู้ตอบ แบบสอบถาม	สูงกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		อนุปริญญา		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารและสอน	5	0.86	34	5.83	23	3.95	14	2.40
ครูสอนวิชาชีพ	—	—	72	12.35	180	30.87	30	5.14
ครูสอนวิชาสามัญ	6	1.03	150	25.53	64	10.98	5	0.86
รวม	11	1.89	256	43.91	267	45.80	49	8.40

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามวุฒิ ปรากฏว่าจำนวนครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญา มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 ครูที่มีวุฒิระดับปริญญาตรี มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 43.91 ส่วนครูที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด เพียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.89 เป็นที่น่าสังเกตว่า จำนวนครูสอนวิชาชีพครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญา มีจำนวนมากกว่าครูที่มีวุฒิระดับปริญญาตรี คือ มีครูอนุปริญญาจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 63.83 ครูวุฒิปริญญาตรี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 25.53 ส่วนครูสอนวิชาสามัญตรงข้ามกับครูสอนวิชาชีพ มีจำนวนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญา โดยมีครูวุฒิปริญญาตรี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และครูวุฒิอนุปริญญา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 28.44

ตารางที่ 5

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแยกตามอายุ

อายุผู้ตอบแบบสอบถาม	20-25 ปี		26-30 ปี		31-35 ปี		36-40 ปี		41-45 ปี		46-50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารและสอน	-	-	28	4.80	18	3.09	13	2.23	7	1.20	3	.34	8	1.37
ครูสอนวิชาชีพ	122	20.93	97	16.64	35	6.00	21	3.60	6	1.03	1	.17	-	-
ครูสอนวิชาสามัญ	78	13.38	78	13.38	33	5.66	23	3.95	3	.51	4	.69	6	1.03
รวม	200	34.31	203	34.82	86	14.75	57	9.76	16	2.74	7	1.20	14	2.40

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามอายุ ปรากฏว่า จำนวนครูที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 203 คน คิดเป็นร้อยละ 34.82 รองลงมาได้ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 200 คนคิดเป็นร้อยละ 34.31 ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 46-50 ปี มีจำนวนเพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 กลุ่มครูที่มีอายุน้อยระหว่าง 20-35 ปี และ 25-30 ปี ส่วนมากเป็นครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว สรุปได้ว่าครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครส่วนมากมีอายุระหว่าง 20-30 ปี ซึ่งมีทั้งสิ้น 423 คน ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแยกตามเวลาที่ทำงานทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนปีการทำงาน		1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16-20 ปี		21-25 ปี		26 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารและสอน	22	3.78	26	4.45	8	13.37	8	1.37	6	1.03	6	1.03		
ครูสอนวิชาชีว	205	35.16	57	9.78	10	1.72	10	1.72	-	-	-	-		
ครูสอนวิชาสามัญ	139	23.84	54	9.26	15	2.57	8	1.37	3	.51	6	1.03		
รวม	366	62.78	137	23.50	33	5.66	26	4.46	9	1.54	12	2.06		

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเวลาที่ทำงานทั้งหมด ปรากฏว่า ครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา ส่วนมาก ยังมีประสบการณ์ไม่มากนัก มีครูที่ทำงาน 1-5 ปี จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 62.78 รองลงมาคือ ครูที่ทำงานมา ในระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.50 ส่วนผู้ที่ทำงานมากกว่า 21 ปี ส่วนใหญ่เป็นครูผู้ทำหน้าที่บริหารและสอน ครูที่ ทำหน้าที่สอนวิชาชีวไม่มีที่ทำงานเกินกว่า 20 ปีเลย จึงสรุปได้ว่า ครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาทำงาน ระหว่าง 1-10 ปี โดยมีรวมทั้งสิ้น 503 คน คิดเป็นร้อยละ 86.28

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่ทำการสอน
ในโรงเรียนปัจจุบัน

ระยะเวลาทำ การสอน	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอน	46	7.89	25	4.29	5	0.86
ครูสอนวิชาชีพ	217	37.22	58	9.95	7	1.20
ครูสอนวิชาสามัญ	192	32.93	32	5.49	1	0.17
รวม	455	78.04	115	19.73	13	2.23

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่ทำการสอน
ในโรงเรียนปัจจุบัน ปรากฏว่า ครูโรงเรียนราษฎร์กาชีวิตศึกษา ทั้งครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอน
ครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาชีพ และครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาสามัญ ทำการสอนในโรงเรียนในปัจจุบัน
ระยะเวลา 1-5 ปี มากที่สุด มีจำนวนถึง 455 คน คิดเป็นร้อยละ 78.04 ส่วนครูที่ทำ
หน้าที่สอนตั้งแต่ 11-15 ปี มีเพียง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.23 และครูที่ทำงานในโรงเรียน
ที่ตนเองทำการสอนอยู่เกิน 15 ปี ไม่มีเลย

ตารางที่ 8
เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจุบันเกี่ยวกับรายได้และสวัสดิการระหว่าง
ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูที่สอนแต่เพียง อย่างเดียว		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. เงินเดือนที่ครูได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับ ครูคนอื่นมีความพอใจมากน้อยเพียงใด	2.81	.68	2.73	.87	.78
2. ความรู้สึกว่าตนเองทำงานคุ้มกับเงิน เดือนเพียงใด	2.63	.89	2.84	.91	1.95
3. ความเพียงพอของรายได้ในการใช้ จ่ายทางสังคม	2.65	.62	2.51	.82	1.40
4. ความเพียงพอของรายได้เพื่อจัดหาสิ่ง จำเป็นสำหรับครอบครัว	2.65	.74	2.47	.76	2.00 *
5. รายได้พิเศษนอกเหนือจากที่ได้รับจาก ทางโรงเรียน	2.07	1.11	2.19	.93	.94
6. ความคิดที่จะหารายได้เพิ่มเติม	2.44	1.01	2.21	1.00	1.85
7. สวัสดิการที่ครูได้รับ	2.32	.98	2.44	.97	3.16*
รวม	2.78	.97	2.48	.95	2.85*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครู
ในปัจจุบัน เกี่ยวกับรายได้และสวัสดิการระหว่างผู้บริหารและสอน กับครูที่สอนแต่เพียงอย่าง
เดียว โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 1. เกี่ยวกับเงินเดือนที่ครูได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับครูคนอื่น มีความพอใจ
มากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า ครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอน กับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มจะเห็นว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.81 และ 2.73 ตามลำดับ

ข้อ 2. เกี่ยวกับความรู้สึกว่าตนเองทำงานคุ้มกับเงินเดือนเพียงใด ปรากฏว่า ครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอน กับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มจะเห็นว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.63 และ 2.84 ตามลำดับ

ข้อ 3. เกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้ในการใช้จ่ายทางสังคม ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.65 และ 2.51 ตามลำดับ

ข้อ 4. เกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้เพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (2.65) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว (2.47) แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นเรื่องนี้อยู่นสูงกว่าครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 5. เกี่ยวกับรายได้พิเศษนอกเหนือจากที่ได้รับจากทางโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.07 และ 2.19 ตามลำดับ

ขอ 6. เกี่ยวกับความคิดที่จะหารายได้เพิ่มเติม ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความรู้สึกเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

แต่ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มจะเห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (2.44) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว (2.21) อยู่ในระดับต่ำ

ขอ 7. เกี่ยวกับสวัสดิการที่ครูได้รับ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (2.82) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนสูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

เมื่อพิจารณาทั้งปัจจัยเรื่องรายได้และสวัสดิการทั้ง 7 ข้อแล้ว ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยทั้งปัจจัยของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในปัจจัยด้านรายได้และสวัสดิการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (2.78) สูงกว่าครูที่สอนอย่างเดียว แสดงว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนในปัจจุบันนี้ สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 9

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจุบันเกี่ยวกับความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า
ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8. ความมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่การงาน	3.19	1.00	2.86	1.06	2.66*
9. โรงเรียนส่งเสริมและรักษาคณะประโยชน์ของครูเพียงใด	3.17	.94	2.83	.99	4.13*
10. การใ้รับการฝึกอบรมและการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ	3.09	.82	2.69	.96	3.88*
11. โอกาสที่จะไ้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ให้สูงขึ้น	2.73	.79	2.42	.88	3.14*
12. เกิดภัยพิบัติชื่อเสียงและโอกาสก้าวหน้าจากการทำงาน	2.85	.97	2.51	.89	2.88*
13. ถูย้ายไปอยู่สถาบันอื่นจะมีโอกาสก้าวหน้าเพียงใด	2.75	.83	2.78	.88	.09
14. ครูไ้รับโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมโดยการศึกษาคอเพียงใด	3.22	.84	3.18	1.04	.37
รวม	3.00	.91	2.75	.97	2.22*

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (t .05=1.96)

จากตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครู
ในปัจจุบันที่เกี่ยวกับความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าระหว่างผู้บริหารและสอน กับครูที่
สอนแต่เพียงอย่างเดียว โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 8. เกี่ยวกับเรื่องความมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่การงาน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (3.19) สูงกว่าของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว (2.86) แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนในเรื่องนี้สูงกว่าของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวและคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลางแสดงว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ 9. เกี่ยวกับโรงเรียนส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์ของครูเพียงใจ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนปรากฏว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (3.17) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว (2.83) แสดงว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนสูงกว่าของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 10. เกี่ยวกับการได้รับการฝึกอบรมและการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน กับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (3.09) สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว (2.69) แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 11. เกี่ยวกับโอกาสที่จะได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ให้สูงขึ้น ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แล้วจะเห็นว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหาร (2.73) สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว (2.42) แสดงว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนสูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 12 เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสก้าวหน้าจากงานที่ทำ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน กับของครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ระดับความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (2.85) สูงกว่าครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว (2.51) แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 13 เกี่ยวกับปัญหาอายุขัยไปอยู่สถานอื่นจะมีโอกาสก้าวหน้าเพียงใด ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของ ครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ความคิดเห็นของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.75 และ 2.78 ตามลำดับ

ข้อ 14. เกี่ยวกับครูที่ได้รับโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมโดยการศึกษาเพิ่มเติมเพียงใด ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียวแล้ว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.22 และ 3.18 ตามลำดับ

การพิจารณารวมทั้งปัจจัยเรื่องความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูทั้งสองคนแต่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในปัจจุบันด้านความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าซึ่งมีอิทธิพล

คหวิญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (3.00)
 สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว (2.75) แสดงว่าระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและ
 สอน สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 10

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจุบันเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหารระหว่าง
 ผู้บริหารและสอน กับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15. การให้ความสนิทสนมและเป็นกันเอง ต่อครูของ ผู้บริหาร	3.39	1.09	3.29	1.03	.41
16. วงการภายนอกให้การยอมรับนับถือ ในตัวผู้บริหาร	3.28	.69	3.40	.95	1.34
17. ความรักและห่วงใยของผู้บริหาร ที่มีต่อครู	3.57	1.02	3.09	.94	3.87 *
18. ผู้บริหารรับฟังปัญหาทาง ๖ ที่ครูปรึกษา และหาทางช่วยเหลือมากน้อยเพียงใด	3.80	.92	2.95	.95	7.52 *
19. ผู้บริหารได้พยายามปกป้องครูจากการ กล่าวหาและโจมตีมากน้อยเพียงใด	3.84	.81	3.00	.93	8.40 *
20. การทำตนของผู้บริหารให้เป็นแบบ อย่างแก่ครู	3.28	.79	3.28	1.02	
รวม	3.53	.92	3.16	.99	3.24*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (t .05 = 1.96)

จากตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างช่วงระดับความคิดเห็นของครูในปัจจุบันเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 15. เกี่ยวกับการให้ความสนิพสนมและเป็นกันเองต่อครูของผู้บริหาร ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับคะแนนเฉลี่ยของครูที่ สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.39 และ 3.29 ตามลำดับ

ข้อ 16. เกี่ยวกับวงการภายนอกให้การยอมรับนับถือในตัวผู้บริหารเพียงใด ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.28 และ 3.40 ตามลำดับ

ข้อ 17. เกี่ยวกับความรักและห่วงใยของผู้บริหารที่มีต่อครู ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน (3.57) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว (3.09) แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 18. เกี่ยวกับผู้บริหารรับฟังปัญหาต่าง ๆ ที่ครูปรึกษาและหาทางช่วยเหลือ มากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับสูง (3.80) และครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (2.95) คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 19. เกี่ยวกับผู้บริหารได้พยายามปกป้องครูจากการกล่าวหาและโจมตีมากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนกับความคิดเห็นของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง (3.84) และครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (3.00) คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 20. เกี่ยวกับการทำตนของผู้บริหารให้เป็นแบบอย่างแก่ครูปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน กับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มเท่ากันคือ 3.28

เมื่อพิจารณาทั้งปัจจัยเรื่องความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.53 และ 3.16 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในปัจจัยเรื่องความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหารซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานสูงกว่าความคิดเห็นของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 11

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจุบันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ชั้นดีในหน่วยงานระหว่าง
ผู้บริหารและสอน กับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
21. การจัดการบริการด้านสหนาการให้แก่ครูของโรงเรียน	2.59	.80	2.63	.92	.40
22. นักเรียนมาพบเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ	3.30	.81	3.30	.78	0
23. โอกาสพบปะสังสรรค์ของครูในโรงเรียน	3.50	.77	3.08	.87	4.37*
24. การร่วมมือกันคิดและทำงานของครูในโรงเรียน	3.46	.72	3.12	.81	3.82*
25. การประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างครูในโรงเรียน	3.51	.98	3.11	1.08	3.28*
26. ความขัดแย้งในการปฏิบัติงานร่วมกัน	3.51	.77	3.40	.90	1.13
27. ประสิทธิภาพของวิธีการสื่อสารภายในโรงเรียน	3.03	.82	2.78	.92	.90
28. โรงเรียนแจงอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานให้ครูทราบบ่อยครั้งเพียงพอ	3.26	.85	2.92	.85	3.40*
รวม	3.27	.87	3.02	.93	2.33*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (t .05 = 1.96)

จากตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครูในปัจจุบันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ชั้นดีในหน่วยงานระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวโดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 21. เกี่ยวกับการจัดบริการกานสนันทนาการให้แก่ครูของโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน กับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นได้ว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.59 และ 2.63 ตามลำดับ

ข้อ 22. เกี่ยวกับเรื่องนักเรียนมาพบเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.30

ข้อ 23. เกี่ยวกับโอกาสพบปะสังสรรค์ของครูในโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.50 และ 3.08 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 24. เกี่ยวกับการร่วมมือกันคิดและทำงานของครูในโรงเรียนปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน กับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.46 และ 3.12 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและสอนในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 25. เกี่ยวกับการขูขมิบโน้มน้าวารายกันระหว่างครูในโรงเรียนระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.51 และ 3.11 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 26. เกี่ยวกับความขัดแย้งในการปฏิบัติงานร่วมกัน ปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอน แต่เพียงอย่างเดียวมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.51 และ 3.40

ข้อ 27. เกี่ยวกับประสิทธิภาพของวิธีการสื่อสารภายในโรงเรียนปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.03 และ 2.78 ตามลำดับ

ข้อ 28. เกี่ยวกับโรงเรียนแจ้งอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานให้ครูทราบบ่อยครั้งเพียงใด ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีระดับ

ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียวจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.26 และ 2.92 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัยในกานความสัมพันธ์ ข้อนี้ในหน่วยงาน ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อบัจจุบันนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งปัจจัยของผู้บริหารกับของครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อบัจจุบันนี้ในกานความสัมพันธ์ ข้อนี้ในหน่วยงานซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.27 และ 3.02 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นต่อบัจจุบันนี้ในกานความสัมพันธ์ ข้อนี้ในหน่วยงานสูงกว่าความคิดเห็นของครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12

เปรียบเทียบความคิดเห็นในมัจฉัยเกี่ยวกับการได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม
ระหว่างผู้บริหารและสอน กับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

มัจฉัย	ผู้บริหารและสอน		ครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว		t
	X	S.D.	X	S.D.	
29. การให้ความเป็นธรรมในการแก้ปัญหาของครู	3.15	.91	2.94	.87	1.91
30. ความเป็นธรรมในปริมาณงานสอนและงานอื่น ๆ	3.40	.69	2.97	.83	4.94 *
31. ความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบของครู	3.48	.80	2.83	.80	6.63 *
รวม	3.35	.84	2.91	.87	4.24 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครูในมัจฉัยเกี่ยวกับการได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 29. เกี่ยวกับการให้ความเป็นธรรมในการแก้ปัญหาของครู ปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.15 และ 2.94 ตามลำดับ

ข้อ 30. เกี่ยวกับความเป็นธรรมในปริมาณงานสอนและงานอื่น ๆ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับปานกลางมีคะแนนเฉลี่ย 3.40 และ 2.97 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 31. เกี่ยวกับความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบของครู ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 และ 2.83 แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัย ด้านการได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อบัจจัยนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อบัจจัยด้านการได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.35 และ 2.91 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นต่อบัจจัยนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 13

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในสภาพงานและการ
 ขาดงานระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูสอนแต่เพียง อย่างเดียว		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
32. ระบบการศึกษางานของครู	3.48	.75	3.20	1.00	2.89 *
33. เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู	3.21	.55	2.88	.88	4.70 *
34. ความพร้อมของวัสดุครุภัณฑ์เพื่อการปฏิบัติ งาน	2.76	.76	2.64	.93	1.25
35. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการ เรียนในห้องสมุด	2.67	.80	2.43	.87	2.42 *
36. วัสดุอุปกรณ์และการอำนวยความสะดวก ในการสอน	3.05	.65	2.74	.91	3.69 *
37. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับโรงเรียน เอาใจใส่ซ่อมแซมปรับปรุงและแก้ไข สิ่งที่อาจก่ออุบัติเหตุ	3.55	.83	3.16	.92	1.90
38. ความสมบูรณ์ของสุขภาพ	3.55	.82	3.57	.85	.20
39. ความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์หงุดหงิดใน ขณะปฏิบัติงาน	3.01	.66	3.02	.84	0.12
40. ความภาคภูมิใจในงานที่ปฏิบัติ	3.50	.74	3.37	.86	1.39
41. ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ บทบาทและเป้าหมายในงานที่ ปฏิบัติอยู่	3.76	.83	3.78	.87	.20
42. การผลการรับผิดชอบให้แก่มูลนิธิของ ครูในโรงเรียน	3.23	.95	3.00	1.04	1.95
43. เสรีภาพในการปฏิบัติงาน	3.63	.92	3.16	.89	4.19 *

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูสอนแค่เพียง อย่างเดียว		t
	X	S.D.	X	S.D.	
44. ความกองการเปลี่ยนแปลง	2.98	1.12	2.06	1.29	6.57 *
45. การยอมรับและปฏิบัติตามของครู ที่สอนขอเสนอของครู	3.48	.77	2.94	.89	5.58 *
46. การได้รับมอบงานที่เหมาะสมกับความ รู้และความสามารถ	3.71	.78	3.49	.84	2.27 *
รวม	3.27	.88	3.07	1.00	1.82

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (t .05 = 1.96)

จากตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครู
ของครูในปัจจุบันเกี่ยวกับความพึงพอใจในสภาพงานและการขาดงานระหว่างผู้บริหารและ
สอนกับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 32. เกี่ยวกับระบบการติดตามงานของครู ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอน
กับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแค่เพียงอย่าง
เดียวยุจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 และ
3.20 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว
แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแค่เพียง
อย่างเดียว

ข้อ 33. เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ปรากฏว่าผู้บริหาร
และสอนกับครูที่สอนแค่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.21 และ 2.88 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ขอ 34. เกี่ยวกับความพร้อมของวัสดุครุภัณฑ์เพื่อการปฏิบัติงาน ปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.76 และ 2.64 ตามลำดับ

ขอ 35 เกี่ยวกับความเพียงพอของหนังสือประกอบการเรียนในห้องสมุด ปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.67 และ 2.43 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ขอ 36. เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และการอำนวยความสะดวกในการสอน ปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.05 และ 2.74 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครู

ที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงกว่า ครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 37. เรื่องความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับโรงเรียนเอาใจใส่ซ่อมแซมปรับปรุงและแก้ไขสิ่งที่อาจก่ออุบัติเหตุเพียงใด ปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.35 และ 3.16 ตามลำดับ

ข้อ 38. เกี่ยวกับความสมบูรณ์ของสุขภาพ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.55 และ 3.57 ตามลำดับ

ข้อ 39. เกี่ยวกับความรู้สึกและมีอารมณ์หงุดหงิดในขณะปฏิบัติงาน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.01 และ 3.02 ตามลำดับ

ข้อ 40. เกี่ยวกับความภาคภูมิใจในงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอน กับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 และ 3.37 ตามลำดับ

ข้อ 41. เกี่ยวกับความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บทบาทและเป้าหมาย ในงานที่ปฏิบัติอยู่ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ย 3.76 และ 3.78 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บทบาทและเป้าหมายในงาน สอนเป็นอย่างดี

ข้อ 42. เกี่ยวกับการผลการปฏิบัติงานให้แก่ผู้อื่นของครูในโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.23 และ 3.00 ตามลำดับ

ข้อ 43. เกี่ยวกับเสรีภาพในการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.63 และ 3.16 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 44. เกี่ยวกับความต้องการ เปลี่ยนงาน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวจะเห็นว่า ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.98 และครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ย 2.06 แสดงว่าครูสอนวิชาสามัญมีความต้องการ เปลี่ยนงานสูงกว่าผู้บริหารและสอน

ข้อ 45. เกี่ยวกับการยอมรับและปฏิบัติตามของผู้บริหารต่อข้อเสนอของครู ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 และ 2.94 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีระดับความคิดเห็นต่อ เรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 46. เกี่ยวกับการได้รับมอบงานที่เหมาะสมกับความรู้และความสามารถ ปรากฏว่าผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ย 3.71 และครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.49 แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นต่อ เรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัยด้านความพึงพอใจในสภาพงานและการขาดงาน ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อยังปัจจัยนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยทั้งปัจจัยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อยังปัจจัยด้านความพึงพอใจในสภาพงานและการขาดงานที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.27 และ 3.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 14

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจัยเกี่ยวกับการยอมรับของเพื่อนร่วมงานและความรู้สึก
ประสบความสำเร็จระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูที่สอนแต่เพียง อย่างเดียว		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
47. ความเชื่อฟังของนักเรียนต่อครู	3.59	.74	3.34	.80	2.72 *
48. ความสนใจในความประพฤติของนักเรียน	3.17	.80	2.94	.90	2.30 *
49. ปฏิบัติงานต่อท่านจากนักเรียนต่อการทำงาน ของโรงเรียน	3.65	.87	3.33	.86	2.99 *
50. การกระตุ้นจากคณะครูให้มีการปรับปรุง การปฏิบัติงานของครู	3.14	.72	2.89	.83	2.78
51. การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กระบวนการเรียนการสอน	3.38	.69	3.37	.77	.11
52. การประสานงานของนักเรียนต่อครู	2.94	.86	2.79	.83	1.43
53. การยอมรับในความรู้การทำงานและ ความสามารถจากครูคนอื่น	3.40	.57	3.24	.68	2.25 *
54. การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูคนอื่น ในโรงเรียนเมื่อปฏิบัติงานได้ผลดี	3.14	.66	2.79	.72	4.65 *
55. ความสำเร็จของงาน	3.50	.62	3.23	.66	3.55 *
รวม	3.33	.76	3.10	.83	2.35 *

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากรายงานที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครูใน
ปัจจุบันเกี่ยวกับการยอมรับของเพื่อนร่วมงาน และความรู้สึกระหว่างผู้บริหาร
และสอน กับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 47. เกี่ยวกับความเชื่อฟังของนักเรียนต่อครู. ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับ
ครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะ
เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.59 และ 3.34
ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่าง
เดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 48. เกี่ยวกับความพอใจในความประพฤติของนักเรียน ปรากฏว่าผู้บริหาร
และสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะ
เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.17 และ 2.94 ตามลำดับ
แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า
ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 49. เกี่ยวกับปฏิบัติการต่อต้านจากนักเรียนต่อการทำงานของโรงเรียน ปรากฏว่า
ผู้บริหารและสอน กับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะ
เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.65 และ 3.33 ตาม
ลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่าง
เดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 50. เกี่ยวกับการกระตุ้นจากคณะกรรมการให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครู
ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความกึกเห็นแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า
ทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.14 และ 2.89 ตามลำดับ
แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดง
ว่าผู้บริหารและสอนมีความกึกเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 51. เกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน
ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความกึกเห็นแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็น
ว่าทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.38 และ 3.37

ข้อ 52. เกี่ยวกับการอาสาของนักเรียนต่อครู ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับ
ครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความกึกเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็น
ว่า ทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.94 และ 2.79

ข้อ 53. เกี่ยวกับการยอมรับในความรู้การทำงานและความสามารถจากครูคนอื่น
ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความกึกเห็นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะ
เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.40 และ 3.24 ตาม
ลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว
แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความกึกเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 54. เกี่ยวกับการได้รับการยกย่องชมเชยจากครูคนอื่นในโรงเรียนเมื่อปฏิบัติงานได้ผลดี ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.14 และ 2.79 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 55. เกี่ยวกับความสำเร็จของงานปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.50. และ 3.23 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนอยู่สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัยในด้านการยอมรับของเพื่อนร่วมงานและความรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์นี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งปัจจัยของผู้บริหาร กับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ด้านการยอมรับของเพื่อนร่วมงานและความรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.33 และ 3.10 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ด้านการยอมรับของเพื่อนร่วมงานและความรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จสูงกว่าความคิดเห็นของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 15

เปรียบเทียบความคิดเห็นในวิจัยเกี่ยวกับการร่วมมือในการกำหนดนโยบาย
ระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัย	ผู้บริหารและสอน		ครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
56. การได้รับโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.43	.68	3.09	.83	3.96*
57. ความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.32	.82	3.06	.84	2.50*
58. ความเหมาะสมของนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียน	3.21	.65	2.98	.87	2.74*
59. การมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน	3.21	.88	2.78	.85	3.59*
60. การพิจารณาความถูกต้องต่าง ๆ ของครูเสนอแนะต่อผู้บริหาร	3.27	.76	2.72	.87	5.77*
61. การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เริ่มงานใหม่ ๆ	3.44	.80	2.76	.97	6.73*
62. ความปรารถนาที่จะเข้าร่วมอภิปรายเพื่อแก้ปัญหากับครูคนอื่น	3.51	.79	3.02	.96	4.90*
รวม	3.33	.78	2.90	.94	4.35

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความนึกเห็นของครู
ในวิจัยเกี่ยวกับการร่วมมือในการกำหนดนโยบายระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียง
อย่างเดียว โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 56. เกี่ยวกับการได้รับโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของ
โรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความนึกเห็นแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะ
เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความนึกเห็นอยู่ในระดับปานกลางคะแนนเฉลี่ย 3.43 และ 3.09 ตาม
ลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว
แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความนึกเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 57. เกี่ยวกับความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ
ของโรงเรียนปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความนึกเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะ
เห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความนึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.32 และ 3.06 ตามลำดับ
แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่า
ผู้บริหารและสอนมีความนึกเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 58. เกี่ยวกับความเหมาะสมของนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียนปรากฏ
ว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความนึกเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวยัง
เห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความนึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.21 และ 2.98 ตาม
ลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว
แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความนึกเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 59. เกี่ยวกับการมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.21 และ 2.78 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหาร และสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 60. เกี่ยวกับการพิจารณาความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ครูเสนอแนะต่อผู้บริหาร ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.27 และ 2.72 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหาร และสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 61. เกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เริ่มงานใหม่ ๆ ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.44 และ 2.76 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 62. เกี่ยวกับความปรารถนาที่จะเข้าร่วมอภิปรายเพื่อแก้ปัญหากับครูคนอื่น ปรากฏว่า ผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนกับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.51 และ 3.02 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความกึกเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัยในด้านการร่วมมือในการกำหนดนโยบายระหว่างผู้บริหารและสอนกับครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นต่อปัจจัยนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งปัจจัยของผู้บริหาร กับของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความกึกเห็นต่อปัจจัยด้านการร่วมมือในการกำหนดนโยบายในหน่วยงาน ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.33 และ 2.90 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของผู้บริหารและสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แสดงว่าผู้บริหารและสอนมีความกึกเห็นต่อปัจจัยด้านการร่วมมือในการกำหนดนโยบาย สูงกว่าความกึกเห็นของครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16

เปรียบเทียบความถี่เห็นในปัจจัยเกี่ยวกับรายได้และสวัสดิการระหว่างครูสอนวิชาชีพ
กับครูสอนวิชาสามัญ

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีพ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. เงินเดือนที่ครูได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับครูคนอื่นมีความพอใจมากน้อยเพียงใด	2.73	.87	2.72	.88	.12
2. ความรู้สึกว่าตนเองทำงานได้คุ้มกับเงินเดือนเพียงใด	2.79	.87	2.90	.95	1.34
3. ความเพียงพอของรายได้ในการใช้จ่ายทางสังคม	2.52	.78	2.49	.88	.40
4. ความเพียงพอของรายได้อีกเพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว	2.56	.76	2.35	.75	.31
5. รายได้พิเศษนอกเหนือจากที่ได้รับจากทางโรงเรียน	2.04	1.03	1.76	.94	3.21 *
6. ความคิดที่จะหารายได้เพิ่มเติม	2.24	1.01	2.18	.99	.67
7. สวัสดิการที่ครูได้รับ	2.52	.94	2.33	1.00	2.18 *
รวม	2.47	.91	2.46	.95	.12

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($.05 = 1.96$)

จากตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความถี่เห็นของครูในปัจจัยเกี่ยวกับรายได้และสวัสดิการระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 1. เกี่ยวกับเงินเดือนที่ครูได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับครูคนอื่น มีความพอใจมากขึ้นเพียงใด ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในข้อนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.73 และ 2.72 ตามลำดับ

ข้อ 2. เกี่ยวกับความรู้สึกว่าตนเองทำงานคุ้มกับเงินเดือนเพียงใด ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความรู้สึกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในข้อนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และค่าคะแนนเฉลี่ย 2.79 และ 2.90 ตามลำดับ

ข้อ 3. ความเพียงพอของรายได้ในการใช้จ่ายทางสังคม ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ใกล้เคียงกัน

ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญคือ 2.52 และ 2.49 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง

ข้อ 4. เกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้ เพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในข้อนี้ใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพเท่ากับ 2.56 และของครูสอนวิชาสามัญเท่ากับ 2.35 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ระดับปานกลาง

ข้อ 5. เกี่ยวกับรายได้พิเศษนอกเหนือที่ได้จากโรงเรียน ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพเท่ากับ 2.04 และของครูสอนวิชาสามัญเท่ากับ 1.76 แสดงว่าระดับความคิดเห็นของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับต่ำ แต่คะแนนเฉลี่ยของ

ครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าความคิดเห็นในเรื่องนี้ ครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 6. เกี่ยวกับความคิดที่จะหารายได้เพิ่มเติม ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูทั้งสองกลุ่มแล้ว เห็นว่าครูสอนวิชาชีพมีคะแนนเฉลี่ย 2.24 และครูสอนวิชาสามัญ 2.18 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ 7. เกี่ยวกับสวัสดิการที่ครูได้รับ ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ 2.52 และของครูสอนวิชาสามัญ 2.33 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูสอนวิชาชีพในเรื่องรายได้และสวัสดิการอยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของครูสอนวิชาสามัญในเรื่องเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ และคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาชีพมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ในการพิจารณาจากความแตกต่างในปัจจุบัน เรื่องรายได้และสวัสดิการ ระหว่างครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ 2.47 และของครูสอนวิชาสามัญ 2.46 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในปัจจุบันรายได้และสวัสดิการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง



ตารางที่ 17

เปรียบเทียบความนึกเห็นในมัจจัยเกี่ยวกับความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า

ระหว่าง ครูสอนวิชาชีพ กับ ครูสอนวิชาสามัญ

มัจจัย	ครูสอนวิชาชีพ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8. ความมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่การงาน	3.00	1.06	2.69	1.03	3.32*
9. โรงเรียนส่งเสริมและรักษานโยบายของกฎเพียงใด	3.00	1.00	2.63	.95	4.25*
10. การได้รับการฝึกอบรมและการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ	2.66	.98	2.72	.94	0.70
11. โอกาสที่จะได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ให้สูงขึ้น	2.52	.91	2.48	.78	0.81
12. เกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสก้าวหน้าจากการทำงาน	2.58	.87	2.42	.90	2.02*
13. ถ้าย้ายไปอยู่สถาบันอื่นจะมีโอกาสก้าวหน้าเพียงใด	2.83	.95	2.71	.79	1.55
14. ครูได้รับโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมโดยการศึกษาต่อเพียงใด	3.00	.84	3.04	1.03	.47
รวม	2.81	.98	2.64	.95	1.97*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความนึกเห็นของกฎในมัจจัยเกี่ยวกับความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 8. เกี่ยวกับความมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่การงาน ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพ
กับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่า ระดับ
ความคิดเห็นของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ
(3.00) สูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ (2.69) แสดงว่า ระดับความคิดเห็นของครูสอนวิชา
ชีพสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 9. เกี่ยวกับโรงเรียนส่งเสริมและรักษายลประโยชน์ของครูเพียงใด ปรากฏว่า
ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ค่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ระดับความคิด
เห็นของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ (3.00) สูง
กว่าครูสอนวิชาสามัญ (2.63) แสดงว่าครูสอนวิชาชีพมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 10. เกี่ยวกับการได้รับการฝึกอบรม และการเริ่มทุนความรู้ทางวิชาการ ปรากฏ
ว่า ความคิดเห็นของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่
ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญจะเห็นว่า ความคิดเห็น
ของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มคือ 2.66 และ 2.72
ตามลำดับ

ข้อ 11. เกี่ยวกับโอกาสที่จะได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ให้สูงขึ้น ปรากฏว่า ความคิดเห็น
ของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญจะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ย
ของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.52 และ 2.48 ตามลำดับ แสดงว่า
ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง

ข้อ 12. เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสก้าวหน้าจากงานที่ทำ ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ และวิชาสามัญ จะเห็นว่าความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ (2.58) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ (2.42) แสดงว่าความคิดเห็นเรื่องนี้ของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 13. เกี่ยวกับปัญหาว่าถ้าย้ายไปอยู่สถาบันอื่นจะมีโอกาสก้าวหน้าเพียงใด ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.83 และ 2.71 ตามลำดับ

ข้อ 14. เกี่ยวกับครูได้รับโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมโดยการศึกษาต่อเพียงใด ปรากฏว่า ความคิดเห็นของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.00 และ 3.04 ตามลำดับ

ในการพิจารณาทั้งนี้วิจัย เรื่องความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ปรากฏว่า ความคิดเห็นของครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญจะเห็นว่า ครูทั้งสองทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ (2.81) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ (2.64) แสดงว่าครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นในมิวิจัย ด้านความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานสูงกว่าความคิดเห็นของครูสอนวิชาสามัญ

ตารางที่ 18

เปรียบเทียบความถี่เห็นในปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหารระหว่าง
ครูสอนวิชาชีพ กับ ครูสอนวิชาสามัญ

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีพ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15. การให้ความสนิทสนมและเป็นกันเองต่อครู ของผู้บริหาร	3.35	1.04	3.21	1.01	1.55
16. วุฒิกายนอกให้การยอมรับนับถือในตัว ผู้บริหาร	3.37	.91	3.43	1.01	.69
17. ความรักและห่วงใยของครูที่มีต่อครู	3.17	.92	2.98	.95	2.29 *
18. ผู้บริหารรับฟังปัญหาต่าง ๆ ที่ครูปรึกษา และ หาทางช่วยเหลือมากขึ้นเพียงใด	3.03	.59	2.84	.93	2.67 *
19. ผู้บริหารได้พยายามปกป้องครูจากการกล่าว หาและโจมตีมากขึ้นเพียงใด	3.09	.91	2.89	.95	2.50 *
20. การทำตนของผู้บริหารให้เป็นแบบอย่างต่อครู	3.30	1.05	3.25	.97	.56
รวม	3.22	.97	3.10	.99	1.38

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความถี่เห็นของครูใน
ปัจจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหารระหว่าง ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ โดยแยก
เป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 15. เกี่ยวกับการให้ความสนใจตนเองและเมั่นกันเองต่อครูของผู้บริหาร ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.35 และ 3.21 ตามลำดับ

ข้อ 16. เกี่ยวกับวงการภายนอกให้การยอมรับนับถือในตัวผู้บริหาร เวียงไค ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.37 และ 3.43 ตามลำดับ

ข้อ 17. เกี่ยวกับความรักและห่วงใยของผู้บริหารที่มีต่อครูปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญจะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.17 และ 2.96 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าความคิดเห็นในเรื่องนี้ครูสอนวิชาชีพสูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 18. เกี่ยวกับผู้บริหารรับฟังปัญหาต่าง ๆ ที่ครูปรึกษาและหาทางช่วยเหลือมากนักเพียงใด ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคะแนนเฉลี่ย 3.03 และ 2.84 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 19. เกี่ยวกับผู้บริหารได้พยายามปกป้องกฎจากการกล่าวหาและโจมตีมากขึ้นเพียงใด ปรากฏว่า กลุ่มสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญแล้ว จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.09 และ 2.89 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่า ครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่ากลุ่มสอนวิชาสามัญ

ข้อ 20. เกี่ยวกับการทำงานของครูบริหารให้เป็นแบบอย่างแก่ครูปรากฏว่า กลุ่มสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญแล้วจะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.30 และ 3.25 ตามลำดับ

ถ้าพิจารณารวมทั้งมีปัจจัยในด้านความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร ระหว่างครูสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญรวมทั้งปัจจัยจะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหารซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.22 และ 3.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 19

เปรียบเทียบความถี่เห็นในปัจจัยเกี่ยวกับความสับสนอันดีในหน่วยงานระหว่าง
ครูสอนวิชาชีพ กับ ครูสอนวิชาสามัญ

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีพ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
21. การจัดบริการด้านสันตนากรให้แก่วรรณของโรงเรียน	2.72	.95	2.52	.88	2.50*
22. นักเรียนมาพบเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ	3.31	.77	3.34	.80	.43
23. โอกาสเผยแพร่สิ่งสรรคของครูในโรงเรียน	3.11	.91	3.04	.83	.91
24. การร่วมมือกันคิดและทำงานของครูในโรงเรียน	3.22	.82	2.99	.79	3.28*
25. การชุมนุมกันคิดว่าร้ายกัระหว่างครูในโรงเรียน	3.17	1.08	3.08	1.09	.51
26. ความขัดแย้งในการปฏิบัติงานร่วมกัน	3.45	.89	3.34	.92	1.12
27. ประสิทธิภาพของวิธีการสื่อสารภายในโรงเรียน	2.75	.90	2.81	.96	.75
28. โรงเรียนแจ้งอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานให้ครูทราบมดยครั้งเพียงใด	2.96	.89	2.87	.84	1.20
รวม	3.07	.93	2.99	.92	1.00

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความถี่เห็นของครูในปัจจัยเกี่ยวกับความสับสนอันดีในหน่วยงานระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 21. เกี่ยวกับการจัดบริการค่าเส้นทางการให้แก่ครูของโรงเรียน ปรากฏว่า
ครูสอนวิชาชีววิทยากับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีววิทยากับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครู
ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.72 และ 2.52 ตามลำดับ
แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีววิทยาส่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชา
ชีววิทยามีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 22. เกี่ยวกับเรื่องนักเรียนมาขอเรียนวิชาหรือเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ปรากฏ
ว่า ครูสอนวิชาชีววิทยากับครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีววิทยากับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสอง
กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคะแนนเฉลี่ย 3.31 และ 3.34 ตามลำดับ

ข้อ 23. เกี่ยวกับโอกาสพบวัสดุธรรมะของครูในโรงเรียนปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีว
วิทยากับครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดง
ว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีววิทยากับของครูสอนวิชาสามัญจะเห็นว่า ครูทั้งสอง
กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.11 และ 3.04 ตามลำดับ

ข้อ 24. เกี่ยวกับการร่วมมือกันคิดและทำงานของครูในโรงเรียน ปรากฏว่าครู
สอนวิชาชีววิทยากับครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีววิทยากับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าความ
คิดเห็นของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลางมีคะแนนเฉลี่ย 3.22 และ 2.99 ตามลำดับ
แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีววิทยาส่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชา
ชีววิทยามีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 25. เกี่ยวกับการชู้ตสินทนาคว่าร้ายกันระหว่างครูในโรงเรียน ปรากฏว่า ครู
สอนวิชาชีววิทยากับครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีคัมของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.13 และ 3.08 ตามลำดับ

ข้อ 26. เกี่ยวกับความซัดแย้งในการปฏิบัติงานร่วมกัน ปรากฏว่าครูสอนวิชาพีคัมกับครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีคัมของครูสอนวิชาสามัญจะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.45 และ 3.34 ตามลำดับ

ข้อ 27. เกี่ยวกับประสิทธิภาพของวิธีการสื่อสารภายในโรงเรียน ปรากฏว่าครูสอนวิชาพีคัมกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีคัมของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าความคิดเห็นของครูทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.75 และ 2.81 ตามลำดับ

ข้อ 28. เกี่ยวกับโรงเรียนแจ้งชุมชนและปัญหา: การดำเนินงานให้แก่ชุมชนบ่อยครั้งเพียงใด ปรากฏว่า ครูสอนวิชาพีคัมกับครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีคัมของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.96 และ 2.87 ตามลำดับ

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัยในด้านความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงานระหว่างครูสอนวิชาพีคัมกับครูสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่าครูทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีคัมของครูสอนวิชาสามัญจะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในปัจจัยด้านความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.07 และ 2.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 20

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจัยเกี่ยวกับการได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม
ระหว่างครูสอนวิชาชีพ กับครูสอนวิชาสามัญ

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีพ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
29. การให้ความเป็นธรรมในการแก้ปัญหของครู	3.07	.89	2.77	.81	4.00*
30. ความเป็นธรรมในปริมาณงานสอนและงานอื่น ๆ	2.94	.86	3.00	.78	.85
31. ความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบของครู	2.90	.77	2.74	.83	2.25*
รวม	2.97	.85	2.84	.81	1.75

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครู
ในปัจจัยเกี่ยวกับการได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ
โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 29. เกี่ยวกับการให้ความเป็นธรรมในการแก้ปัญหของครู บ่งชี้ว่า ครูสอน
วิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสอง
กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.07 และ 2.77 ตามลำดับ
แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอน
วิชาชีพมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 30. เกี่ยวกับความเป็นปรปักษ์ในปริมาณงานสอนและงานอื่น ๆ ปรากฏว่าครูสอนวิชาพีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความถี่เห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.94 และ 3.00 ตามลำดับ

ข้อ 31. เกี่ยวกับความยุติธรรมในการพิจารณาความถี่ความชอบของครู ปรากฏว่าครูสอนวิชาพีพกับครูสอนวิชาสามัญมีความถี่เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.90 และ 2.74 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาพีพมีระดับความถี่เห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ในการพิจารณาความถี่เห็นจรรยาบรรณในด้านการได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ระหว่างครูสอนวิชาพีพกับครูสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีระดับความถี่เห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นในด้านการจรรยาบรรณที่ได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม มีคะแนนเฉลี่ยที่สอดคล้องในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.97 และ 2.84 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในสภาพงานและการชกงาน

ระหว่างครูสอนวิชาชีว กับ ครูสอนวิชาสามัญ

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีว		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
32. ระบบการศึกษางานของครู	3.25	.97	3.14	1.04	1.22
33. เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู	3.00	.87	2.82	.89	2.30 *
34. ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์เพื่อการปฏิบัติงาน	2.80	.96	2.43	.85	4.62 *
35. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการเรียน ในห้องสมุด	2.53	.90	2.31	.81	2.89 *
36. วัสดุอุปกรณ์และการอำนวยความสะดวกใน การสน	2.95	.88	2.48	.87	5.04 *
37. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับโรงเรียนเวลาใจใส่ ซ่อมแซมปรับปรุงและแก้ไขสิ่งที่อาจก่ออุบัติเหตุ	3.30	.97	2.99	.81	3.93 *
38. ความสมบูรณ์ของสุขภาพ	3.61	.86	3.51	.85	1.31
39. ความรู้สึกเกี่ยวกับภาระหนักหน่วงใดในขณะ ปฏิบัติงาน	3.03	.81	2.99	.89	.52
40. ความภาคภูมิใจในงานที่ปฏิบัติ	3.41	.85	3.30	.88	1.43
41. ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บทบาทและเป้าหมายในงานที่ปฏิบัติ	3.77	.89	3.79	.85	.26
42. การฉกการระับผิดชอบให้แกผู้อื่นของครูใน โรงเรียน	3.08	1.01	2.88	1.06	2.15 *
43. เสรีภาพในการปฏิบัติงาน	3.21	.92	3.10	.85	1.41
44. ความต้องการ เบียดงงาน	2.69	1.34	2.48	1.21	1.26

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีวะ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
45. การยอมรับและปฏิบัติตามของผู้บริหารต่อข้อเสนอของครู	3.04	.88	2.82	.89	2.78 *
46. การได้รับมอบงานที่เหมาะสมกับความรู้และความสามารถ	3.54	.81	3.42	.88	1.58
รวม	3.28	.86	2.99	.90	3.47 *

* หมายสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครูในปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในสภาพงานและการขาดงานระหว่างครูสอนวิชาชีวะกับครูสอนวิชาสามัญ โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 32. เกี่ยวกับระบบการติดตามงานของครูปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีวะกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีวะกับครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครูสอนวิชาชีวะกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.25 และ 3.14 ตามลำดับ

ข้อ 33. เกี่ยวกับเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีวะกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีวะกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.00 และ 2.82 ตามลำดับ แต่คะแนน

เฉลี่ยของครูสอนวิชาที่สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาซึ่งมีความ
คิดเห็นต่อเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 34. เกี่ยวกับความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์เพื่อการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า ครูสอน
วิชาซึ่งกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาซึ่งและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่ม
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.80 และ 2.43 ตามลำดับ แต่
คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชา
ซึ่งมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 35. เกี่ยวกับความเพียงพอของหนังสือประกอบการเรียน ปรากฏว่า ครูสอนวิชา
ซึ่งกับครูสอนวิชาสามัญมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาซึ่งกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูสอน
วิชาซึ่งมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.53 และครูสอนวิชาซึ่งมีความคิดเห็น
ในระดับต่ำ คะแนนเฉลี่ย 2.31 แสดงว่าครูสอนวิชาซึ่งมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้สูงกว่าครูสอน
วิชาสามัญ

ข้อ 36. เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และการอำนวยความสะดวกในการสอน ปรากฏว่าครู
สอนวิชาซึ่งกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาซึ่งกับครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่ม
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.95 และ 2.48 ตามลำดับ แต่ครูสอน
วิชาซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาซึ่งมีความคิดเห็นต่อเรื่อง
นี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 37. เกี่ยวกับความคิดเห็นของครู เรื่องโรงเรียนเอาใจใส่ซ่อมแซมปรับปรุงและ
แก้ไขสิ่งที่อาจก่ออุบัติเหตุเพียงใด ปรากฏว่า ครูสอนวิชาซึ่งกับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาซึ่งกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสอง

กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.30 และ 2.99 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาที่ต่ำกว่าของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาที่มีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 38. เกี่ยวกับความสมบูรณ์ของสุขภาพ ปรากฏว่า ครูสอนวิชาที่กับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาที่กับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.61 และ 3.51 ตามลำดับ

ข้อ 39. เกี่ยวกับความรู้สึกและปีศาจรบกวนจิตใจขณะปฏิบัติงาน ปรากฏว่าครูสอนวิชาที่กับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับใกล้เคียงกัน

ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาที่กับและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.03 และ 2.99 ตามลำดับ

ข้อ 40. เกี่ยวกับความภาคภูมิใจในงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า ครูสอนวิชาที่กับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาที่กับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.41 และ 3.30 ตามลำดับ

ข้อ 41. เกี่ยวกับความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ บทบาทและเป้าหมายในงานที่ปฏิบัติ ปรากฏว่า ครูสอนวิชาที่กับครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาที่กับและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 3.77 และ 3.79 ตามลำดับ แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ บทบาท และเป้าหมาย

ในงานที่ปฏิบัติอยู่เป็นอย่างดี

ข้อ 42. เกี่ยวกับการผลัดภาระรับผิดชอบให้แก่ผู้อื่นของครูในโรงเรียน ปรากฏว่า ครูสอนวิชาพีทกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นก่อนวิจัยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีทกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.05 และ 2.88 ตามลำดับ

ข้อ 43. เกี่ยวกับเสรีภาพในการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า ครูสอนวิชาพีทกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีทกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.21 และ 3.10 ตามลำดับ

ข้อ 44. เกี่ยวกับความข้างการเปลี่ยนงาน ปรากฏว่า ครูสอนวิชาพีทกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีทกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.69 และ 2.48 ตามลำดับ

ข้อ 45. เกี่ยวกับการยอมรับและปฏิบัติความของผู้บริหารต่อข้อเสนอของครู ปรากฏว่า ครูสอนวิชาพีทและครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีทกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.04 และ 2.82 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาพีทสูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่า ครูสอนวิชาพีทมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 46. เกี่ยวกับ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เฉพาะสมกับความรู้และความสามารถ
ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า
ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.54 และ 3.42 ตาม
ลำดับ

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัยในด้านการพึงพอใจในสภาพงานและการชากงาน
ระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยทั้งปัจจัยของครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะ
เห็นว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.28 และ 2.99
แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอน
วิชาชีพมีความคิดเห็นในปัจจัยด้านการพึงพอใจในสภาพงานและการชากงาน ซึ่งมีอิทธิพลต่อ
ขวัญในการปฏิบัติงานสูงกว่าความคิดเห็นของครูสอนวิชาสามัญ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22

เปรียบเทียบความพึงพอใจเห็นในปัจจัยเกี่ยวกับการยอมรับของเพื่อนร่วมงานและความรู้สึก
ประสบความสำเร็จระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีพ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
47. ความเชื่อฟังของนักเรียนทวิภาค	3.40	.86	3.25	.72	2.14 *
48. ความหนักใจในความประพฤติของนักเรียน	2.90	.91	3.00	.89	1.25
49. ปฏิกริยาต่อต้านจากนักเรียนต่อการทำงานของโรงเรียน	3.31	.89	3.38	.82	.92
50. การกระตุ้นจากคณะครูให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครู	2.95	.83	2.81	.82	1.92
51. การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน	3.39	.80	3.33	.72	.09
52. การอำนวยความสะดวกแก่โรงเรียนทวิภาค	2.77	.85	2.73	.87	.52
53. การยอมรับในความรู้ การทำงาน และความสามรถจากครูคนอื่น	3.21	.71	2.84	.63	6.27 *
54. การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูคนอื่นในโรงเรียนเมื่อปฏิบัติงานได้ดี	2.75	.76	2.87	.70	1.84
55. ความสำเร็จของงาน	3.24	.70	3.23	.61	.56
รวม	3.09	.85	3.08	.80	.13

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.96$)

จากตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครู
ในมัจฉัยเกี่ยวกับการยอมรับของเพื่อนร่วมงาน และความรู้สึกประสบความสำเร็จ ระหว่างครู
สอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 47. เกี่ยวกับความเชื่อฟังของนักเรียนต่อครู ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพกับครู
สอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครู
ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.40 และ 3.25 ตามลำดับ
แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 48. เกี่ยวกับความหนักใจในความประพฤติกของนักเรียน ปรากฏว่า ครูสอนวิชา
ชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดง
ว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครู
ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.90 และ 3.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครู
ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.31 และ 3.38 ตามลำดับ

ข้อ 50. เกี่ยวกับการกระตุ้นจากคณะกรรมการให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครู
ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับ
ใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า
ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.95 และ 2.81
ตามลำดับ

ข้อ 51. เกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีวและครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความถี่เห็นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีวและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.39 และ 3.33 ตามลำดับ

ข้อ 52. เกี่ยวกับการประสานงานของนักเรียนต่อครู ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีวและครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความถี่เห็นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีวและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.77 และ 2.73 ตามลำดับ

ข้อ 53. เกี่ยวกับการยอมรับในความถูกต้องของงานและความสามารถจากครูคนอื่น ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีวและครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความถี่เห็นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีวและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.21 และ 2.84 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีวสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาชีวมีระดับความถี่เห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 54. เกี่ยวกับการได้รับการยกย่องชมเชยจากครูคนอื่นในโรงเรียน เมื่อปฏิบัติงานใดนก็ดี ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีวและครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความถี่เห็นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความถี่เห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย ของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.75 และ 2.87 ตามลำดับ

ข้อ 55. เกี่ยวกับความสำเร็จของงาน มีปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญ มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.24 และ 3.23 ตามลำดับ

ในการบริการการรวมพลังวิจัย ในด้านการยอมรับของเพื่อนร่วมงาน และความรู้สึกประสบความสำเร็จ ระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีปรากฏว่า ครูทั้งสองกลุ่ม มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิจัยนี้ ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในด้านวิจัย ด้านการยอมรับของเพื่อนร่วมงานและความรู้สึกประสบความสำเร็จ ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.09 และ 3.08 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23

เปรียบเทียบความคิดเห็นในปัจจุบันเกี่ยวกับการร่วมมือในการกำหนดนโยบาย

ระหว่างครูสอนวิชาชีพ กับครูสอนวิชาสามัญ

ปัจจัย	ครูสอนวิชาชีพ		ครูสอนวิชาสามัญ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
56. การได้รับโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.10	.84	3.08	.82	.27
57. ความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.21	.88	2.85	.73	3.39*
58. ความเหมาะสมของนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียน	3.08	1.04	2.85	.86	2.74*
59. การมีโอกาสดำเนินการความคิดเห็นในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน	2.76	1.02	2.99	.99	2.56*
60. การพิจารณาความคิดเห็นต่าง ๆ มีครูเสนอแนะต่อผู้บริหาร	2.83	.86	2.57	.87	2.98*
61. การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เริ่มงานใหม่ ๆ	2.86	.95	2.63	.97	2.67*
62. ความปรารถนาที่จะเข้าร่วมอภิปรายเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับครูคนใด ๆ	3.01	.93	3.04	.99	.35
รวม	2.98	.95	2.81	.92	2.02

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (t.05 1.96)

จากตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของครูในปัจจุบันเกี่ยวกับการร่วมมือในการกำหนดนโยบายระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 56. เกี่ยวกับการได้รับโอกาสในแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน ปรากฏว่า กลุ่มสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาชีพและของกลุ่มสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.10 และ 3.08 ตามลำดับ

ข้อ 57. เกี่ยวกับความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาชีพและของกลุ่มสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.21 และ 2.85 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาชีพมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่ากลุ่มสอนวิชาสามัญ

ข้อ 58. เกี่ยวกับความเหมาะสมของนโยบายในการดำเนินงานของโรงเรียน ปรากฏว่า กลุ่มสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาชีพและของกลุ่มสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.02 และ 2.85 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาชีพมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่ากลุ่มสอนวิชาสามัญ

ข้อ 59. เกี่ยวกับการมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน ปรากฏว่า กลุ่มสอนวิชาชีพกับกลุ่มสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสอนวิชาชีพและของกลุ่มสอนวิชาสามัญจะเห็นว่า ครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.76 และ 2.99 ตามลำดับ มีคะแนน

เฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูวิชาชีพ แสดงว่าครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาชีพ

ข้อ 60. เกี่ยวกับผลการพิจารณาความผิดต่าง ๆ ที่ครูเสนอแนะต่อผู้บริหาร ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.83 และ 2.57 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาสามัญมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 61. เกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เริ่มงานใหม่ ๆ ปรากฏว่า ครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.86 และ 2.63 ตามลำดับ แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ แสดงว่าครูสอนวิชาชีพมีระดับความคิดเห็นในเรื่องนี้สูงกว่าครูสอนวิชาสามัญ

ข้อ 62. เกี่ยวกับความบรรณาการที่จะเข้าร่วมอาชีพรายได้เพื่อแก้ปัญหาให้กับครูคนอื่น ปรากฏว่าครูสอนวิชาชีพและครูสอนวิชาสามัญ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพและของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.01 และ 3.04 ตามลำดับ

ในการพิจารณารวมทั้งปัจจัยในด้านความร่วมมือในการกำหนดนโยบาย ระหว่างครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ ปรากฏว่าครูทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพกับของครูสอนวิชาสามัญ จะเห็นว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แต่คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาชีพ (2.98) สูงกว่า

คะแนนเฉลี่ยของครูสอนวิชาสามัญ (2.81) แสดงว่าครูสอนวิชาสามัญมีความคิดเห็นในแง่บวกต่อการร่วมมือในการดำเนินงานนโยบาย ซึ่งมีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน สูงกว่าความถี่เห็นของครูสอนวิชาสามัญ

ตารางที่ 24

ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ระหว่างคะแนนขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา ซึ่งทำหน้าที่บริหารและสอน กับครูที่ทำหน้าที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
ครูซึ่งทำหน้าที่บริหารและสอน	76	3.23	.89	
ครูสอนแต่เพียงอย่างเดียว	507	2.95	.97	2.53 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.05 1.96)

จากตารางที่ 24 เห็นได้ว่า ขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา ที่ทำหน้าที่บริหารและสอนกับครูที่ทำหน้าที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว มีความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าขวัญในการปฏิบัติงานของครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอน สูงกว่าครูที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า ขวัญของครูที่ทำหน้าที่บริหารและสอนกับครูที่ทำหน้าที่สอนแต่เพียงอย่างเดียวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25

ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ t-test ระหว่างคะแนนขวัญในการปฏิบัติงานของครู
ในโรงเรียนราษฎร์อัสวีวิทยา ที่สอนวิชาชีวและวิชาสามัญ

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
ครูที่สอนวิชาชีว	282	2.99	.97	1.16
ครูที่สอนวิชาสามัญ	225	2.89	.96	

จากตารางที่ 25 ปรากฏว่า ความรู้สึกของครูที่สอนวิชาชีว กับครูที่สอนวิชาสามัญ มีความแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าขวัญในการปฏิบัติงานของครูที่สอนวิชาชีวกับครูที่สอนวิชาสามัญไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ขวัญในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนราษฎร์อัสวีวิทยาที่สอนวิชาชีวและวิชาสามัญไม่แตกต่างกัน

การประเมินระดับขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์อัสวีวิทยาโดยทั่วไป โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยซึ่งอยู่ในระหว่าง 1-5 คะแนน แบ่งเป็น 3 ช่วง ๆ ละ 1.33 คะแนน ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 ระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67 ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00 ระดับสูง

ในนุญ เลี่ยมวิลัย, ขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษาศึกษา 6 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519)

จากการกำหนดค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามทั้ง 583 ฉบับ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 คะแนนแสดงว่าขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ว่า ขวัญในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาอยู่ในระดับต่ำ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย